

במינו מדוע עזב את נשותיו וילדיו:

בן, בן החמש, גידל את שני בנותיו ונאלצה לפרנס את המשפחה. שוש ואריק עברו שנים קשות. עד שהוא החל להצליח. אריק שומר על קשר יומי עם הילד בן, בניגוד לקשר הרופף עם בנו האחר. צלום למטה, עבדה

אשמה איזמים בקשר עם הילדים!

לי ביטלס בראש. כשהתגייסתי, ביקשתי ללכת לאחת הלהקות הצבאיות, אך סירבו לבקשתי. בגלל כושר קרבי גבוה שהיה לי. שנה וחצי שרתתי בסיירת אגוז בגולני, שוב הלכתי למיבחן, והתקבלתי כחבר צעיר. גולני עוד לפני כן, בנערותי, כעזרה במיסגרת להקת רוק, מ-1965 עד היום.

העולם הזה 425

הידידה החדשה

טלי, רקדנית ב"מיקצועה, היא ידידתו של אריק. הרומן בין השניים נמשך כבר כמעט שנתיים, עם הפסקה, כשארית ניהלה חזרה לאשתו שוש. אנחנו שנינו נולדנו במזל סרטן, ולכן אנחנו בראש אחד. אמר עליה אריק.

בכית החולים רמב"ם הנהוג הוא שמרדמים את החולה בחדר אחד ואז מכניסים אותו לחדר הניתוח. בערבים, אחרי העבודה, הייתי מנגן ושר. הייתי נשוי לליאורה שלוש וחצי שנים. הכל הסתיים במילחמת יום הכיפורים. כשחזרתי מהמילחמה הבאתי איתי זקן שיש לי עד היום, וההחלטה שאני מתגרש. ועזעזעים דומים עברו או על הרבה מהחברה שם. כמותם הימים היתה לי מיכבסה קטנה בחיפה. למרתי טכנאות-שיניים ובכית-ספר לצילום. הורי לחצו כל הזמן, אמא לא הפסיקה לדרוש שיהיה לי תלוש-משכורת. "שירה זה לא מיקצוע", הם טענו, "העיקר המשכורת בסוף החודש, קופת-חולים, קרן תגמולים..."

עכשיו יש לי

רגשי-אשמה!

גיא היה בן שנתיים וחצי כשהתגרשנו. הייתי בן 26, גרוש עם ילד. שנתיים חגגתי את הגירושין בכפר, מצאתי בית באחת הקריות בחיפה, עם עצים וריח של פרות. בערבים שרתי. אחרי שנתיים הכרתי את שושנה. הוריה גרו בקריות. היא היתה רסר"ית

"בשבילי", מוסיקה וסכס זה הכל!"

בחיל-האוויר, מנהלת לישיבה של תיאטרון. הכיתה בינינו אהבה חזקה. לצערי כל מה שנשאר לה כיום זה בננו, בן, ושם-המישפחה — שמה מהבית היה ריז'נסקי, והיא הפכה אותו לסיני. אחרי הנשואין החל אצלי להתעורר שוב ג'וק ההקלטה. עברתי עם להקת צעירים והופענו בכפר-הירוק. פגשתי בשלמה ארצי, וביקשתי שיכתוב לי שיר. הוא כתב את שיר פרידה. השיר מאוד הצליח. לוויית כסף מההורים כדי להקליט. אחרי הנשואין נולד בן, הפכתי לו לאבא ואמא. שוש הלכה לעבודה ואני נשארתי בבקרים לבשל ולטפל בילד. המשכורת לא הספיקה, והיה קשה. יש לה חלק נכבד מאוד כבניית הקריירה שלי. היום היא פגועה מאוד,

כבר כמעט שנתיים, עם הפסקה, כשארית ניהלה חזרה לאשתו שוש. אנחנו שנינו נולדנו במזל סרטן, ולכן אנחנו בראש אחד. אמר עליה אריק.

נשאר לי מקום בלב לשום דבר אחר. לא עשיתי סטופ וחשבת: ומה עם האשה והילד? יש לי ריגשי-אשמה איזמים בקשר לילדים. עם האמא של הילד הראשון יש ניתוק מושלם. היא גם לא נישאה מאז. כששושי רוצה לפגוע בי, היא אומרת: "אני זוכרת אותך עוד מהמיכבסה." או שהיא קוראת לי ברדיווי 80: "בשבילי אתה מייצג את האיש של ברדיווי 80". מה שכוונת לה זה שהיא מגלה כימים האלה שבשנתיים האחרונות לנשואין כבר לא הייתי נאמן לה. היא לא מבינה שאין לזה קשר עם העויבה. עד היום היא כליכך יקרה לי ניסיתי להסביר לה שאני נורא רוצה להיות החבר שלה, ושהיא חשובה לי מאוד, אבל זה קשה לה. היא פשוט לא מוכנה לוותר עליי. (המשך בעמוד 56)

